

Het varkensloket
Scheldeweg 68
9090 Melle
09 272 26 67
info@varkensloket.be

Vraag:

Een bestaande stal enkele meters 'uitbreiden' zodat hij zijn huidig aantal zeugen kan blijven aanhouden. Onder deze 'uitbreiding' zou geen mestput gebouwd worden. Voldoet deze 'uitbreiding' aan de wetten van emissiearm bouwen?

Antwoord:

Sinds de publicatie van de wetgeving (19/09/2003 - Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 06/02/1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 01/06/1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne) dient elke nieuwe varkensstal emissiearm gebouwd te worden, volgens de lijst van stalsystemen voor ammoniakemissiereductie. Het verschil tussen nieuwbouw, renovatie en onderhoud wordt niet gedefinieerd. Wanneer aan een bestaande stal een nieuwe afdeling wordt bijgebouwd, zal de nieuwe afdeling ammoniakemissiearm moeten zijn. Verbouwingen zullen ammoniakemissiearm moeten worden uitgevoerd, indien de verbouwing zo ingrijpend is dat ze het karakter van een nieuwbouw krijgt. Hiermee wordt bedoeld dat alle technische of constructieve elementen van de stal vervangen worden om de verbouwingswerken te kunnen uitvoeren. Deze technische of constructieve elementen (roosters, vloeren, mestkelders) hebben namelijk invloed op de ammoniakemissie. Naast de voor alle bedrijven geldende eis om ammoniakemissiearm nieuw te bouwen, kan de vergunningverlenende overheid de toepassing van een ammoniakemissiearm systeem (naar keuze of eventueel een specifiek systeem) ook in individuele gevallen (zonder dat het om nieuwbouw gaat) opleggen, dit in functie van verwachte of ervaren milieuhinder (als bijzondere voorwaarde voor de vergunning dus). Er zijn verschillende systemen voor ammoniakemissie in varkensstallen erkend, [hier](#) kan je de lijst van erkende emissiearme stalsystemen raadplegen.

Het demonstratieproject 'Code van goede praktijk voor emissiearme stalsystemen in de varkenshouderij' had als doel ervaringen van gebruikers, die een volgens de lijst gebouwde stal hadden, ter beschikking te stellen voor alle geïnteresseerden. Het demonstratieproject liep van 2008 tot 2010 en werd uitgevoerd door het Proefcentrum voor innovatie, verbreding en advies voor landbouw en veehouderij (PIVAL vzw) in samenwerking met het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, Eenheid Technologie en Voeding (ILVO – T&V) met de financiële steun van de Vlaamse overheid, Dienst Landbouw en Visserij, Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling (ADLO). Het eindresultaat van het demonstratieproject met de plus- en aandachtspunten, en een aantal technische vereisten van de verschillende systemen is terug te vinden in [deze brochure](#) (opgelet, deze was gebaseerd op de toen (juni 2010) geldende lijst van erkende systemen, deze is intussen op sommige vlakken enigszins aangepast).

Onderstaande persoon werden geconsulteerd en heeft een nuttige bijdrage geleverd bij de formulering van dit antwoord:

- Suzy Van Gansbeke – Vlaamse overheid, Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling

Dit antwoord werd door het Varkensloket en de leden van het Praktijkcentrum varkens met de meeste zorg en nauwkeurigheid opgesteld. Er wordt evenwel geen enkele garantie gegeven omtrent de juistheid of de volledigheid van het antwoord op uw vraag. De gebruiker van dit antwoord ziet af van elke klacht tegen het Varkensloket, de leden van het Praktijkcentrum varkens of zijn medewerkers, van welke aard ook, met betrekking tot het gebruik van het gegeven antwoord. In geen geval zal het Varkensloket, het Praktijkcentrum varkens of zijn medewerkers aansprakelijk gesteld kunnen worden voor eventuele nadelige gevolgen die voortvloeien uit het gebruik van dit antwoord.